

Su Felsefesi

Seninle Uğraşan İnsanla Uğraşma!

Suyun doğası bir felsefe anlatır.

Mesela dağdan akan suyu düşünün. En az direnç gösteren yolu seçer akmak için. Yani önüne bir kaya çıkacak olursa onunla uğraşmaz, kayayla mücadele etmez, etrafından dolaşıp devam eder akmaya. Suyun bu doğasından alınan ilhamla şöyle der Sufiler: **“Seninle uğraşan hiç kimseyle uğraşma, eğer uğraşırsan onunla aynı yerde kalırsın. Etrafından dolanıp devam et yoluna.”**

Diyelim ki dağdan akan su önüne çıkan kayanın etrafından dolaşamayacak bir yola denk geldi. O zaman ne yapar, birikip üstünden aşar. Yok, eğer bu da olmuyorsa sabırla kayayı damla damla delmeye başlar. Kayayı delmeyi başaran suyun kuvveti değildir tabii ki, damlaların sürekliliğidir ki buna da **“sabır”** derler. Sabretmek hiçbir şey yapmadan oturmak değildir.

“Sabır dikenin içinde gülü, gecenin içinde gündüzü hayal edebilmektir” der Şems-i Tebrizi. Suyun doğası imkânsızın bile başarılabilirliğini, bunun için sabırlı ve istikrarlı olduğunu öğretir.

Kayayı delen su elbette yine yoluna devam eder. Su hep akar. Bilir ki aktıkça temizlenir. Bazen dere kenarlarında su birikintileri oluşur, akmayan su bulanır, çamurlaşmaya başlar. Üzerine pislik birikir ve Sufiler bu yüzden derler ki: **“Sen su gibi ak. Her daim yenilen. Her gün yenilen. İki günün aynı olmasın. Dünü dününde bırak yeni şeyler öğren.”**

Mesela su değişimden hiç korkmaz. Ama insanlar değişimi sevdiklerini söyleseler de aslında bundan çok korkarlar. Su değişimi ne güzel de anlatır.

Bazen yağmur olur, bazen kar olur, bazen buz olur, bazen buhar olur. Buhar olduğunda çıkar gökyüzüne yağmur olup iner yine yere.

Ayrıca su uyumludur. Çay bardağına koyduğunda çay bardağının şeklini alır, kovaya koyduğunda kovanın. Sürekli bulunduğu yere uyumlanır ama doğası hiç değişmez. Her yere her şeye uyum sağlar. Unutma ki dünyada her zaman doğaya uyum sağlayanlar hayatta kalır. Uyum sağlayanlar esnektir çünkü. Değişime direnenlerse katı. Fırtına en sert en güçlü ağaçları devirir ama esnek fidanlara, otlara hiçbir şey yapamaz. O yüzden esnek olanlar, uyum sağlayanlar hayatta kalır.

Aynı zamanda akışa teslim olur. Teslimiyet içindedir. Çünkü bilir ki bütün dereler eninde sonunda büyük denizlere, okyanuslara akar. Elinden geleni yaptıktan sonra hayatın akışına teslim olmaktır bu. Su berraktır, şeffaftır. Olduğu gibidir yani. Paylaşımıcıdır. Hep besleyicidir. İnsanları, hayvanları, doğayı besler. Hayatı başlatandır. Su olan her yerde bitkiler vardır, hayvanlar vardır, insanlar vardır.

İşte suyun bu yapısından dolayı Sufiler birbirlerine **“Su gibi ol Azizim”** derler.

Alıntıdır